

Jeg har så bare én bemærkning mere. Ministeren nævnte i et tidligere indlæg, at man havde baseret de her ændringer på, at ting skulle være bæredygtige, det vil sige, at de skulle kunne løftes af de områder, man havde puttet dem ud i.

Hvorfor er der så en lang række områder, f.eks. inden for miljøområdet – der hæver mit videniveau sig en lille smule op over, hvad det er på andre områder – hvor det bedste svar, vi har fået af regeringspartierne, når vi har debatteret, hvordan kommunerne skal løfte de her opgaver, er, at der skal etableres kommunale selskaber? Man er oven i købet gået så vidt, at man på nogle områder overvejer at lade disse kommunale selskaber udøve myndighedsudøvelse.

Det synes jeg altså ikke hænger sammen med, at man har valgt det bæredygtige. Man har valgt at sige, at regionerne ikke skal have noget at lave, at tingene skal ned i kommunerne, og er det ikke bæredygtigt, så finder vi en løsning på dét.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

For så vidt angår det med økonomien, synes jeg, at hr. Per Clausen udlægger det, jeg siger, meget forkert.

Det er meget præcist, hvad jeg her har sagt, nemlig at vi om ganske få uger kender lovgivningen. Vi kender det kommunale landskab, og det betyder, at udlignings- og finansieringsudvalget kan regne færdigt på nogle modeller, som forelægges engang, tror jeg, i løbet af oktober – det vil vise sig – som regeringen så efterfølgende kan handle på med henblik på at fremsætte et lovforslag.

Der er så den tryghed for den enkelte kommune, at vi – selv om den meget præcise politiske målsætning er, at alle kommuner bringes i stand til at løse de her opgaver på en rimelig vis – hvis der sker byrdefordelingsmæssige effekter, vil fase dem ind i et tempo, der minder om det, man kender historisk. Det gør, at den enkelte kommune kan føle fuldstændig tryghed til, at de her forandringer er nogle, man kan håndtere. Dermed er der den klarhed, som kan tilvejebringes.

Kl. 11.50

Det står i øvrigt også klart, at jeg har opbrugt min taletid.

Formanden:

Nu har vi på baggrund af to ordførerindlæg og et ministerindlæg haft 28 korte bemærkninger

og derfor en slags generaldebat. Skal vi prøve, om vi kan komme tilbage til lovforslag nr. L 65?

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var jo en ærgerlig bemærkning, lige før jeg skulle være ordfører, men det må man prøve at indordne sig under. Man skal selvfølgelig have respekt for formandens formaninger.

Jeg vil i forhold til forslaget sige, at vi meget gerne tager ejerskab til det, der er sket her, og til det, der sker, og også til det, der i virkeligheden er helt naturligt at forholde sig til specielt i forhold til lovforslaget, nemlig det faktum, at vi nu får nedlagt amterne. Det har været Dansk Folkepartis politik, lige så længe Dansk Folkeparti har eksisteret. Vi har altid syntes, at amterne var et overflødigt led, og at de opgaver, der lå i amterne, med stor ret kunne fordeles primært til kommunerne.

Vi har også haft den forståelse, at det selvfølgelig ville være nemmere at overføre opgaverne fra amterne til kommunerne, især hvis de mindste kommuner – vi har haft ganske mange kommuner med under 10.000 indbyggere – blev lidt større, så de fik bedre mulighed for fagligt at kunne løfte opgaverne.

Nu har der været mulighed for at lave en samlet kommunalreform, hvor man i ét hug nedlægger amterne, primært fordeler amternes opgaver til kommunerne, samtidig med at kommunerne bliver større, så de får bedre mulighed for at løse opgaverne. Derfor lander det jo rigtig, rigtig flot.

Vi har også haft det udgangspunkt, at sygehusområdet – det har været diskuteret mange gange – kunne ligge på et statsligt niveau, men vi synes, det er fint, at vi har fået det her regionale led ind. Der ligger så også i den tilgang, vi har haft til, at amterne reelt skulle nedlægges, at vi ikke genetablerer amterne i form af regioner.

Noget af den debat, der allerede har været her i dag, giver udtryk for, synes jeg, at nogle har den opfattelse, at regionerne skulle være nye amter. Det er klart, at man, hvis man har det udgangspunkt, at vi bare skulle gå fra 14 til 5 amter, selvfølgelig ikke synes, at de arbejdsopgaver, regionerne får med den nye struktur, er tilstrækkelige. Så mener man selvfølgelig, at regionerne skulle have lov til at hvile på kommunalfuldmagten, ligesom amterne gør, og dermed selv bestemme, hvilke opgaver de vil varetage.